

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 2. sz.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 ft — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— **Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —**
Nyílttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Dr. Schuster Konstantin kassai püspök ő nagyméltósága — sz. kir. Eperjes város diszpolgára.

A f. évi szeptember hó 13-án megtartott városi közgyűlés alkalmával felolvasított egyebek között a kassai püspök úr ő nagyméltóságának egy irata, melyben köszönetet mond a város közönségének azon támogatásért, melylyel immár kész művének létesítését és befejezését elősegítette.

Ezen köszönő irat kapcsán Kyss Géza j. előterjeszté a városi jog- és pénzügyi szakosztályok következő indítványát!

Tekintetes városi közgyűlés!

A külföld városai szemmel láthatólag virulnak és gyarapodnak s azok fejlődésével egyenlő lépést tart magoknak a nemzeteknek — az államoknak felvirágzása is. És ez nem is lehet másképp; mert hiszen a városok góczpontjai a civilizáció összes vívmányainak, a honnan annak éltető sugarai mindenfelé jótékonyan kihatnak.

Nem úgy a mi városaink! Hazánkban a jelen korszak kedvező egy vagy két város terjeszkedésére, de — fájdalom — nem kedvező a többiekre nézve. Városaink általában nem fejlődnek és nem is fejlődhetnek, mert a hazánkban gonddal ápolat merev centralisztikus rendszer egy-két főhely javára absorbeálja a felvirágzásnak úgyszólván összes éltető elemeit a többiektől. „Segíts magadon és az Isten is megsegít!“ ezen szép jelszóval kárjótólnak minket; de szem elől tévesztik azt, hogy a növény,

melyet nem öntöznek, nem ápolnak, hiába igyekszik magán segíteni.

Igy áll a dolog a mi városunkkal is. Reméltünk innen is, reméltünk onnan is; de segélyt, támogatást törekvéseinkben nem tapasztaltunk.

Akkor váratlanul lerakják városunkban egy nagyszabású épület alapjait; a munka halad s az épület szemünk láttára díszes palotává nővi ki magát, melynek csarnokai a nemzeti irányú nőképzésnek s a szegény sorsú nép kisdedei gondozásának vannak szentelve, — palotává, melynek kapui minden rendű és rangú néposztály előtt felekezeti különbség nélkül tárva vannak.

Tudjuk mindnyájan, hogy e nagyszabású s nagy horderejű intézet létesítése temérdek áldozatba került s tudjuk, hogy az áldozatkészség ily mérve városunk történelmében példátlan.

T. közgyűlés! Öröksük meg jegyzőkönyveinkben azt, hogy 1882-ben járt köztünk a vallásnak, a remes erkölcsnek, a kulturának, a nemzeti művelődésnek egy fenkölt lelkületű valódi apostola, — egy, saját érdemeinek oroszlánrészét szerényen másokra háritó, szívből, kedélyből és szellemen egyaránt gazdag magyar egyház-nagy, a ki körültekintően miközöttünk, annyira szívére vette hajdan virágzó, majd fejlődése pályáján visszavetett városunkat, hogy tett érte nagyot és fényeset, és tette éppen azon pillanatban, midőn ez ősi sz. kir. város legkeserűbben kezdé érezni a virágzás feltételeitől, az életerős fejlődés forrásaitól való elszigeteltségét; a midőn súlyosabban mint valaha érezte,

hogy csekély önerejére van hagyatva, hogy kultámogatásra számot tartania: hiú remény.

Ily körülmények között annál fényesebben ragyog ama férfi érdeme, ki városunkban a társadalomban s oly nagy fontosságú növevelés részére méltó hajlékot emelt, melybe már is özönével sereglik a nőnemű ifjúság, s a ki, azonkívül munkásainknak és kézműveseinknek a munkahiány szomorú korszakában hónapokon át dús keresetforrásokat nyitott.

Ilyen férfi megérdemli, hogy elismeréssel legyünk iránta, hogy tiszteljük és nagyra becsüljük; de szükséges az is, hogy mélyen érzett halálunk és tiszteletünket méltó módon tudtára is adjuk. És tesszük ezt akkor, a midőn feldiszitjuk azon ékes-séggel, melynél szebbet szabad polgár nem nyujthat: midőn halantékára tűzzük az örökzöld polgári koronát!

Tisztelt közgyűlés! Ő execzjának köszönő iratát bemutatván, meg vagyunk győződve, hogy mindnyájuk egyértelmű kívánságának felelünk meg, midőn indítványozzuk, hogy dr. Schuster Konstantin kassai megyés püspök úr ő execzját, városunk jövődöbeli felvirágzása körül szerzett fényes érdemeiért sz. kir. Eperjes városa diszpolgára megválasztani, az erről kiállítandó diszoklevél elkészítésével a v. tanácsot megbizni s feladatává tenni méltóztassék, hogy az oklevélnek küldöttségileg leendő ünnepélyes átadásáról gondoskodják s annak megtörténtéről annak idejében jelentést tegyen.

Ezen indítvány harsány lelkes eljenzés között egyhangulag elfogadtatott.

TÁRCZA.

Messalina.

— Elbeszélés. —

Írta: R. P. O.

(Folytatás.)

— Vissza térhetek anyámhoz. — gondolá magában Kószirty — ő meg fog bocsátani, Iza is meg fog indulni megbánáson. — Menj, menj vissza hozzájuk, ott az egyszerűségben oly boldog valál! — ezt kiáltá benne minden nemesebb érzemény.

— Jövök anyám! jövök Iza!

Néhány lépést tesz, ah de ekkor ismét megcsendül tülében: Gyáva! Gyáva! — És a szegyen bennünk mindenestire hatalmasabb mint a lelkiismeret.

— Nem! nem térhetek vissza hozzájuk! — kiáltá fel határozottan. — Ez a dámoni nő megtörte szívemet, megrabolt eszemtől és meggyalázta becsületemet, . . . én nem vagyok méltó a bocsánatra. . . . Visszatérni? . . . s az emberek megvetésével találkozni? . . . hisz én nem emelhetem fel többé önérzettel fejemet a szegyen és gyalázat terbe alul. Anyám! méltatlan fiadért nem fogsz pirulni az emberek előtt.

— A kit egy ily nő mint Elvira taszit el magától, az nem érdemes arra, hogy egy gyengéd jó anya őt karjaiba zárja. Megvetésre méltó ember lón belőlem és — gyáva, mint ez asszony mondá. . . . Gyáva? Nem! az nem vagyok, az emberek megvetését nem fogom eltérni!

És ezzel odarohant a mozaik asztalhoz, melyen Elvira revolverje feküdt, hogy feleségizott lelkének iszonyu gondolatát végrehajtsa.

— Isten veled anyám! Isten veled Izám! — szolt, a revolvert agyához illesztve, — utolsó sóhajom köztetek oszlik meg.

Alig ejtő ki Ernő ezen szavakat, midőn egy erős kéz ragadta meg karját, és Zádory rémülettel kiáltja fülébe:

— Szerencsétlen! mit akarsz tenni?

A revolver a szoba padlójára zuhant és Ernő alétlan rogyott Elek karjaiba.

Zádory már néhány hét óta a legnagyobb aggodalmat érzé Ernő sorsa iránt, s nap-nap mellett eljárt a hősi jellemű nőt, a szentet — a páratlan anyát vizsgálni; annak fájdalma igen meghatá őt. S miután Kószirty még folyton türe bilincseit, Elek türelme már végét érte; ő elhatározá magát: ha kell, Ernőt erőszakkal is kiragadui a bűn posványából.

Mint látjuk, a végzet a legválságosabb pillanatban vezérlé őt ide.

*

A Kornay-palota homlokzatáról nagy fekete lobogó függött le, a templomok tornyaiban zúgtak a harangok és a nép egymás között moudá: Kornay Pál gróf meghalt!

Az emberek arcain a sajnálatnak legkissebb jellege sem volt észlelhető. Ejj de hát ki is sajnálkoznék az olyan ember feletti, ki céztalanul élte le napjait, a ki az emberiségen a legparányibb jótéteményt sem követte el.

Kornay Pál a sport és salonok egykori dicső lovagja 35-ik évében, elhagyottan, minden vigasztaló szó nélkül, mint egyáltalában azon emberek, kik a korrupció gyilkoló karjába esve eszeveszseten siettetik vesztőket, mult ki.

Utolsó pillanatai keservesek voltak, megbánta könnyelmű tetteit, érezte elhagyatottságát, érte hiányát egy gyengéd nő ápoló kezeinek, s a sok pajtás közül, kik körülötte elődiskedtek, egyetlenegy sem jött el halálos ágyához. Kétségbeesetten és lelki mardosások közt észre tért, belátva: hogy az elvhajzásán kívül az emberiségnek magasabb célja is van.

A zöld asztal és az aljas tivornyák hűséges társai azt mondák: Kár, hogy meghalt; nejjének még roppant sok vagyont hagyott meg. A demi-monde ledér, beestelen asszonyai pajzsan kacagások között pedig így gondolkoztak: Kevesebb champagneit iszunk; a kicsapongás egy fő meteorja tünt le csillogó egünkről.

Elvira pedig könnyebűlten lélegzett fel; hisz szabad volt! Szabad volt! — most szíve óhaja szerint új férjet választhat, — boldog lehet.

Szerette Ernőt, — ah de az már egy hét óta volt távol tőle, — ő pedig várja őt folyton, lázas türelmetlenséggel várja és az nem jön.

De neki jönni kell! — biztosan jönnie kell! — hisz őt még nem hagyta el senki; — csak egy férfi volt erre képes, és azóta meghaltak érte, de nem távozott egy sem.

Már a második hét is mulott és Elvira közel volt az örülethez, ereje megvolt törve, az örökös lázas nyugtalanság majdnem teljesen felemészte őt.

— Miként lehetséges az, hogy Ernő még mindég nem tér vissza? — Oh ez a gondolat majd szétépte égő agyát. Sőt azon is gondolkozott: hogy ellenállhatlan tündöklő lényé elveszté már minden varázshatását és ez rémületos borzadályal tölté el őt. Egy férfi, a ki szenvedélyesen ölelő karjai között éldelgett, képes legyen őt feledni tőle elmaradni?

— Oh nem! hisz ez lehetetlenség!

A f. évi szeptember hó 18-án d. e. 9 órakor megnyitandó törvényhatósági közgyűlés tárgysorozata.

1. Krassó Szörény megye közönsége és a m. kir. honvédelmi miniszterium tisztviselői által kibocsátott gyászjelentés nagyméltóságú keresztiesi Szende Béla valóságos belső titkos tanácsos stb. m. kir. honvédelmi miniszter urnak elhalálzásáról.
2. Megyei alispánnak jelentése az általa Bornemisza Ferenc szolgabíró ellen elrendelt fegyelmi eljárás eredményéről.
3. Bornemisza Ferenc leköszönése s az ez által üresedésbe jött tapolyi szolgabírói tisztség választás útján való betöltése.
4. Itj. Keezer Bertalan leköszönése s a megüresedett alsó-tarcai szolgabíró-segédi tisztség választás útján való betöltése.
5. Megyei alispán bemutatja a makoviczai járás orvosi állomásra hirdetett pályázatot s jelenti, hogy ezen állomásra eddig senki sem jelentkezett.
6. A m. kir. belügyminiszterium f. évi július 22-én 40990. sz. a. kelt rendelete s az igazoló-választmányának jelentése, mellyel az 1883. évre megállapított legtöbb adót fizető bizottsági tagok névsorát beterjeszti; Ezzel összefüggőleg bejelentetnek a választott bizottsági tagok névsorában beállott változások.
7. Sáros megye 1883. évi házi pénztári költség előirányzata.
8. A községi és körjegyzők nyugdíjintézte igazgató-választmányában üresedésben levő egy tagsági helynek betöltése.
9. Az eperjesi járás földadó-bizottság elnökének jelentése az üresedésben lévő állomások betöltése tárgyában.
10. A m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi 44441. sz. a. kelt rendelete a megyei 1881. évi számadásokra vonatkozólag.
11. Az okserüi szarvasmarha tenyésztés érdekében alkotott belügyminiszterileg jóváhagyott megyei szabályrendelet 2. §-a értelmében alakítandó bizottságokba járásonként és városokként egy rendes és egy póttagnak választása.
12. A m. kir. közmunka és közlekedésügyi miniszteriumnak f. évi 12056. sz. a kelt rendelete a megye közönsége által 1876. évi december 11-én 10563/166. kgy. sz. a. többszöri közmunka kérdésben hozott határozat ellen Eperjes sz. kir. város részéről beadott felfolyamodás tárgyában.
13. Ugyanannak f. évi 20551. sz. a. k. rendelete az 1883. évi közmunka-váltás árak megszabása tárgyában.
14. A jog- és szervezésügyi szakosztály beterjeszti a kihágási törvény kiegészítéséről alkotandó megyei szabályrendelet tervezetét.
15. Megyei árszéknek f. évi 3381. sz. a. kelt jelentése az árpenézek kamatainak szabályozása tárgyában, s a jog- és szervezésügyi szakosztály jelentése.
16. Jog- és szervezésügyi szakosztály jelentése a szeszempészet megakadályozása iránt alkotandó szabályrendelet tárgyában.
17. Megyei alispán beterjeszti Ganczaugh Miklósnak az Arva Maráz István által a m. uti alap kárára elikkasztott 363 frt 25 krnyi összeg megtérítése alóli felmentése tárgyában fogantott pótnyomozatról szóló iratokat.
18. Abauj-Tornamegye közönsége átteszi a Hajos Mór forrói lakos által Zboró községbeli szegény és különösen a magyar nyelvben jeles

- előmenetelt tanúsító népiszkolai növendékek részére tett 200 frtos alapítványt.
19. M. kir. belügyminiszterium f. évi 28794. sz. a. kelt rendelete a községi erdők elidegenítése s kezelése tárgyában.
 20. Ugyannak f. évi 36424. sz. a kelt rendelete Gujdan Péter árvái után felmerült tartásdíj s a törvényhatósági szegényalap tárgyában.
 21. A földmívelési miniszteriumnak f. évi 988. eln. sz. a. kelt leirata, mellyel a közigazgatási bizottságokba kinevezett „közgazdasági előadók” részére kibocsátott utasítást megküldi.
 22. A 3. sz. kir. város jelentése a hazai gyári ipar meghonosítása és fejlesztése tárgyában.
 23. A földmívelés-, ipar- és kereskedelem miniszteriumnak f. évi 26186. sz. a. kelt leirata az Eperjes városában felállítandó egy kézi és mechanikai szövő tanfolyam tárgyában; s ezzel összefüggőleg sz. kir. Eperjes város képviselő testületének jelentése.
 24. A megyei alispán beterjeszti a raszlaviczai megyei épületnek esendőrlaktanyául lett kibérlése czéljából kötött szerződést.
 25. A m. tiszti ügyésznek jelentése a községi hid tárgyában „Riche Freres” czég ellen folytatott per folyamáról.
 16. Sirokai szolgabíró beterjeszti a jernyei megye bizottmányi választókerületben Jernye eddigi választóhelynek Szinyére leendő áthelyezése tárgyában felvett jegyzőkönyvet.
 27. Jog- és szervezésügyi szakosztály jelentése a neh. Nahly Nándor tanító özvegyének nyugdíjaztatása tárgyában.
 28. Kis-Szeben sz. kir. város képviselőtestületének a házalás betiltására vonatkozó szabályrendelet tervezete.
 29. Jog és szervezésügyi szakosztály beterjeszti Kis-Szeben sz. kir. város építési és rendőri szabályrendeletét.
 30. Ugyanez beterjeszti Bártfa sz. kir. város pírczi szabályrendeletét.
 31. Sirokai szolgabíró beterjeszti Nagy-Sáros nagyközség képviselő testületének a községi iskola, tanítói lak kiépítése tárgyában hozott határozatát, s Cserépy Jánosnak az ellen beadott fellebbezését.
 32. A sárosmegyei házi pénztár vizsgálatairól felvett jegyzőkönyvek.
 33. Megyei számvevő véleményes jelentés mellett beterjeszti több körjegyzőség 1881. évi számadásait.
 34. Kassa sz. kir. város közönsége pártolás végett közli a Kassán felállítandó felvidéki egyetem tárgyában az országgyűlés képviselő házához és a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézett emlékiratát.
 35. Krassó Szörény megye pártolás végett közli az amerikai kivándorlás tárgyában a képviselő házához intézett feliratát.
 36. Torontál megye közönsége pártolás végett közli a magyar országban alkalmazott népoktatók, magyar nyelv tudásának törvényhozásilag kimondandó kötelező volta iránt a magyar képviselőházzal intézett feliratát.
 37. Szathmár megye közönségének felirata a görög szertartású katolikus magyar püspökségnek felállítására iránt.

Sárosmegyei lótenyésztés.

Eperjesen a lótenyésztési jutalmdíjostás e hó 11-én a közönség nagy érdeklődése mellett tartott meg.

Midőn az örökös küzdelem elgyengült lelkét, a szűró fájdalom és a beszenyezett, szétzúzott szívéből eredt kétségbeesett kiáltásai végkép kimeríték, egy új gonosz és átkos eszme szállta meg elbágyadt agyát.

— Ha ő nem jön, nekem kell mennem érte. Nem várhatom tovább, bensőmben lakó iszonyú gyötrelmem és szenvedés széttepi szívemet, megsemmisít végkép.

És csakugyan útnak indult, keresni hűlenné lett kedvesét.

(Vége köv.)

A hetek klubbja.

— Humoreszk. —

Írta: **Füller Győző.**

(Folytatás.)

II.

Hideg téli est volt a hétnek azon napján, melyen a klubb rendszeren egybe szokott gyűlni. Nyakamba kerítettem tehát én is százgalléros köpenyemet, fogtam a kalapom s elválhatlan utitársaimat: a botot és pipát — s elindultam az „Arany Szarvas”-ba, — ez lévén a klubb gyűléshelye.

Épen hetet ütött az óra, midőn a vendéglő ajtaján beléptem, hol a klubb tagjai egy asztalt már körülültek.

Kölesönös üdvözlés után elfoglaltam a számomra fentartott helyet s mint többi társam, — én is a poharam fenekére bámultam; de korántsem azon gondolattal, hogy „bárcsak soha sem ürlnél ki te pohár!” — hanem azzal, hogy „bárcsak enyém volna a Pali felesége!”

Dijazásra elővezettelet: **39 drb.** anyakancza szopós esikóval, **8 drb.** három éves kanczaesikó, **4 drb.** két, és **6 drb.** egy éves kanczaesikó, továbbá **5 drb.** ménesikó.

A csikók eredete egynéhányat kivéve: **Gidran' Wilsford, Codrington, North Star, Okball, Nord-Stern, Schagya és Abugref** állami ménektől származnak.

A vagyonos tenyésztők igen sikerült anyagot vezettek elő. Egyáltalában konstatalható volt, hogy a megye lótenyésztése már meglehetősen haladásnak örvend. A mint emez eredményt a földmívelő osztály által bemutatott, jó karban tartott anyakanczák és csikók tanusították.

Sajnos azonban, hogy a csikók még mindig idő előtt alkalmaztatnak nehéz munkára.

A 65 drb. arany következőknek íteltett:

Anyakanczáért szopós esikóval nyert:

Meliorisz Kálmán (K.-Sáros).....	8 drb. aranyat.
Pulszky Géza (Zsebfalu).....	5 " "
Antolik János (Vaspatak).....	5 " "
Katuscsák János (Krucsó).....	5 " "
Szepeszy János (Somos).....	4 " "
Inas György (Kellemes).....	4 " "
Stasko András (F. Volya).....	3 " "
Vojtek János (Margonya).....	3 " "
Fehárvary Kálmán (K.-Keresztes).....	2 " "
Mösz Gyula (Sebes).....	2 " "
Cserenyák János (Porupka).....	1 " "
Czma András (Kapivágás).....	1 " "
Krcpuch János (K.-Sáros).....	1 " "
Balyik József (Kellemes).....	1 " "

Három éves kanczaesikóért:

Desseffy Pál (Margonya).....	5 " "
Bottenstein Ignác (Töltészék).....	4 " "
Meliorisz Kálmán (K.-Sáros).....	3 " "
Lesskó István (Pécs-Ujfalu).....	3 " "
Stankovits János (Pósfalva).....	2 " "

Két éves kanczaesikóért:

Kropuch János (K.-Sáros).....	2 " "
Verescsák Gaál János (K.-Keresztes).....	1 " "

Bujanovics Sándor urnak Izsépről a 2-ik díj és Desseffy Pál urnak Margonyáról a 6-ik díj íteltett meg; ők azonban az aranyakat el nem fogadván, mindegyiköknek a megfelelő diszoklevél adatott ki.

Biráskodás erdei kilágási ügyekben.

Budafalvi úr szives volt a sárosmegyei közigazgatási bizottságnak erdőügyi fellebbezési bírósága által hozott egyik ítélet ellen e közlönynek f. é. 33. számában kifejtett aggályaimnak elosztására és a bíróság eljárásának védelmére a 35. számban éreket felhozni, melyek engem a következő megjegyzéseknek megtételére készítetnek:

1. Az első pont alatt felhozott aggályomra vonatkozólag Budafalvi úr nem akar boesátkozni annak bírálatába, valjon a kérdéses másodikokú ítéletben a „feloldás” kifejezés rosszul van-e választva. Ezen tartózkodást valóban nagyon sajnálom. Meunyre tanulságos, érdekes és meglepő lett volna ezen bírálat. De hiába, Budafalvi úr titokban tartja ezen körülmény iránti véleményét. Én pedig tisztelni szoktam másnak titkait és így én is hallgatok Budafalvi úr hallgatásának valószínű indokáról.

Folytatás a mellékleten.

Egy ideig esőndben ültünk; kocvezintásnál s a kortyok melabús hangjánál egyebet nem lehet hallani. Szóval: a társaság igen rossz hangulatban volt!

Nyilvánvaló, hogy a Palkó hiányán buslakodtunk!

De a mily arányban fogyott a bor, oly arányban kezdett visszafelé téregetni a kedvünk is. Legelőször is Kürthy Gázi szólalt fel még mindig melabús bariton hangon.

— Tisztelt tagok! pajtások és testvérek a borban és pecsenyében!... Én azon indítványt volnék teendő, hogy, — miután Sipos Pál szeretett pajtásunk oly hív és buzgó tagja volt a klubbnak, — méltányos, miszerint hiányát, — melyet úgy hiszem, mindnyájan a legfájdalmasabban érezzük, — azáltal örökítsük meg, hogy valaki a klubb tagjai közül emlékbeszédet tartson fölötte; — minthogy pediglen Lengeteghy Jóska tagtársunk amúgy is zszurnaliszta, legyen ő az a „valaki”, — tartozván az ő mesterségéhez holmi emlékbeszédek faragása is!... dixi!

— Helyes, . . . helyes! az indítványt elfogadjuk! — hangzott minden oldalról az egyhangú véleményadás.

.. Majd bizony! én itt bucsúztatót mondom néktek? — egyéb bajom sincs! . . . Felálltam opponálandó az indítvány ellen.

— Tisztelt tagok! . . .

— Halljuk!

.. Csak azt akartam mondani, hogy a nagy fájdalomnak miatta beszól sem tudnék jutni. — Hisz' most is beszél! . . . semmi ellenkezés! . . .

.. szóval e megtiszteltetést nem fogadhatom el, . . . azt mátra ruházva szeretném látni. — Nem fogadjuk el a kifogást!

Hasztalan volt minden esele, minden fondorsága; a galádság és finom női tapintata cserben hagyá őt; szerelemtől lángoló levelei felbontatlanul érkezének vissza.

Elvira kétségbeesésében tökéletesen elzárta magát a világ elől, örülteként járt fel-le a roppant nagy termekben; ha lépteket hallott, fölrezzent: — Ah ez ő! s erre azután tárt karokkal rohant az ajtó felé, s vad sikolylyal ujjongá: Ernőm! Ernőm! — nem Ernő volt.

Leírhatatlan kín és szenvedély mardosta lelkét, iszonyú fájdalmában jajveszékelt és tépte haját.

— Ah jöjj! jöjj! — sikoltá szívzakadó hangon — oh! nem látod, hogy én megőrülök!

Gyakran e lázas állapot annyira kimeríté őt, hogy eszméletlenül rogyott össze, de ha aztán felocsudott eltompultságából, újra kezdé előbbi jajgatását, örült kiáltásait.

De neki jönni kell! — de neki jönnie kell! — És a nagy termék kísérteties esendjében oly rémségesen hangzott ez vissza, a mi e felháborodott nőt majdnem teljesen megrablá esztől.

Aztán vigyázva, lábujhegyen ismét majd az ajtóhoz, majd az ablakhoz közelített, elfojtott lélegzettel hallgatódzott, valjon nem hallja-e Ernő lépteit; mert hisz mindenesetre neki jönni kell!

Nincs mardosóbb kin, mint midőn várjuk azt, kit mindenek felett szeretünk, s ő nem jön. — az az ezer különféle gondolat és érzület, mely ez iszonyu idő tartama alatt meglep, majdnem fölémész, majdnem örüllté tesz bennünket.

Ez az asszony könnyedén játszadozva sok térfi szívet zúzott össze, de ime a bosszúállás istene a visszatorlás pallosát keményen sújtá fejére. Örjögő szenvedélyvel szeretett, s viszhangra nem talált; ez bizonyára érdemelt megtorlás volt.

Me
Budafalvi fontosságot „feloldás” ez „legfőbb” ítélet ellen forma-hiba nem érdem toztat! Mi most lepi n Mennyi drá pian, Savigni Verböczy, F azon téves „forma” fős az eljárási- kinek az elj okoznak, ki jogtudósokka taja és ittho falvi úr véle lan munkála szanyerui fog fáradtságukb megtanulni, tanarok és ál persze eddig a jogok érve gal bir. Bud lem téves ve a joghallgató melatlan do korra menek ségének nem alsóbb bírósá műkifejezések esetekben is, ényegében forma-hibákot idejüket szük dítani fogjak fogja közzönt nagyszerű áll hű ábránd, e a makacs és fognak ők me előtt; továbbá nézeteikhez. hogy bírói el mint bor edé kül. Ők továb olyanoktól, n nyesen ítelne nek hozatalá lényegre sák. És én e nyiltan kimot nem Budafalv

Vas
(Öt arabs beszéd és Qu szer. 76-ik sz. ség. Diplomá

Megálml parancsolat! Reggel a kamásliamat.

— No
— Mus
a tisztelt tag
Kedtem helye. Ha ez amint ők me nem menekül — Meg — mondám s tagokat, hog dára, a ment nyugalommal — Meg Két liter ber csak úgy gondolatja, esz gomba! . . . cs — véka szám Nincs tö ban hozná m a bor! Ennek i mondták má igazság! S én is — Mikor a fenekén fetre cöppeket polu tottam magar — Tisz Eddig nem téveszté siri csend let mindenki ün — Ked tomat. — E

Budafalvi úr különben nem is tulajdonít nagy fontosságot ezen körülménynek. Szerinte, ha a „feloldás“ kifejezés helytelenül lenne is választva ez „legfőbb csak forma hiba“, és e miatt az ítélet ellen támadás nem intézhető. Tehát csak forma-hiba! Csak!! A forma-hiba pedig figyelmet nem érdemel; hiszen a lényegben úgy sem változtat! Milyen kár, hogy Budafalvi úr csak most lép meg a jogászvilágot ezen sentenciájával! Mennyi drága időt megtakaríthatnak volna Gajus, Ulpian, Savigni, Puchta, Rudolf, Mittermaier, Feuerbach, Verbóczy, Frank, Ziliuszky és a többi jogtudósok, kik azon téves hiedelemben, hogy a peres eljárásban a „forma“ főszerepet játszik, vaskos köteteket írtak az eljárási-formákról! Az igazságügyminiszter, kinek az eljárás formái annyi álmatlan éjszakát okoznak, ki ezen ügynek tanulmányozása vegett jogtudósokkal drága pénzen fél Európát beutaztatja és itthon számtalan enqueteket tart, — Budafalvi úr véleményét magáévá téve, ezen haszontalan munkálatokat beszüntetni és békés álmát visszanyerni fogja. A szegény joghallgatóknak mennyi fáradságukba került ezeket az eljárási-formákat megtanulni, és be szigorúan vizsgálták ebből a tanárok és államvizsgálati kütagok! A vizsgálók persze eddig szintén azon hiedelemben éltek, hogy a jogok érvényesítésénél a forma kiváló fontossággal bír. Budafalvi úr az érdem, hogy ezen hiedelem téves voltát felderítette, neki köszönhetik tehát a joghallgatók, ha a formáknak, mint figyelemre méltatlan dolgoknak, tanulásától egyszer mindenkorra menekülnek. Felsőbb bíróságaink tevékenységének nem csekély része igénybe van véve az alsóbb bíróságok ítéletében előforduló helytelen műkifejezések helyreigazításával, még pedig olyan esetekben is, mikor az alsóbb bíróságok ítéletét lényegében helybenhagyják. Ha ezentúl ilyen forma-hibákra felelősek többé nem fognak és idejüket szükségesebb teendőiknek teljesítésére fordítani fognak; a haza ezt csakis Budafalvi úrnak fogja köszönni. — Mily kecségető jövő, mily egyszerű állapotok! — — — Amde mindez csak hiú ábránd, csak szép álomkép. Ismerem én ezeket a makacs és kapacitálhatlan jogtudósokat. Nem fognak ők meghajolni Budafalvi úrnak véleménye előtt; továbbra is fognak ragaszkodni eddigi téves nézeteikhez. Ezentúl is azt fogják hangsúlyozni, hogy bírói eljárás forma nélkül ép annyit ér, mint bor edény nélkül, vagy mint erdő talaj nélkül. Ők továbbra is a bíróságoktól és különösen olyanoktól, melyek valamely jogügyben végérvényesen ítélnék, azt fogják kívánni, hogy ítéleteiknek hozatalánál ép úgy a formára, mint a lényegre a lehető legnagyobb gondot fordítsák. És én e kérdésben — sajnálatos bár, de nyíltan kimondva — a makacs jogtudósokkal és nem Budafalvi úrral tartok.

(Vége következik.)

Vasárnapi krix-krax.

(Öt arabs szám. Arany ábránd. Quinternos beszéd és Quinterno úr. Megfordított számrendszer. 76-ik szám. Furcsa összeadás. Csupa kerekesség. Diplomátlan és diplomás hölgyek. Öt élő szám.)

Megálmodtam az öt arabs számot, mint a parancsolat!

Reggel a Gysuzi gyereket, mihelyest behozta a kamásliamat, tüstént nekimenesztetem a lutriás

— No hát én sem fogadom el az indítványt!
— Muszáj! . . . többség dönt! . . . lármáztak a tisztelt tagok a borban és pecsenyében.

Kezdem belátni, hogy itt menekvésnek nincs helye. Ha ezek valamit valakire rádísputálnak, — amint ők mondják: „szótöbbséggel“, — akkor nem menekül előlük senki istenfia!

— Meghódolok a t. klubb vasakarata előtt, — mondám sóhajtván, — azonban arra kérem a t. tagokat, hogy engedjenek annyi időt gondolkodásra, a mennyi alatt két liter bort teljes lelki nyugalommal meghihatom.

— Megadatik!
Két liter bor szép summa, kivált ha az ember csak úgy hirtelen kapja be; — ha nincs gondolatja, eszméje, — majd terem attól akár a gomba! . . . csak úgy ömlik a szó az ember száján — véka számra!

Nincs több fluidum a földön, mely gyorsabban hozná mozgásba az ember nyelvét, mint a bor!

Ennek így kell lenni! . . . Oskori bölcsék mondták már azt ki, hogy „borban van az igazság!“

S én is a borban kerestem azt! — — —

Mikor a két literből már csak a palaczk fenekén fetrengett, — beleöntöttem az utolsó cöppeket poharamba s kezembe fogván azt, elkialtattam magam, hogy

— Tisztelt tagok!
Eddig még csak jól ment, mert a kezdet nem téveszté el hatását, — amennyiben egyszerre siri csend lett s a pillanat magasztosságához illően mindenki ünnepélyes arcot öltött.

— Kedves barátim! — folytattam szónoklatomat. — Elszonytyorodott szívvel jelentem, —

boltnak egy pengő forinttal, hogy tegye be az öt numerust quintorno-secora.

Mig eljött a rescontóval, addig ábrándoztam, . . . arany hegyeket építettem ebben az aranyzúk világban s csakúgy hajigálóztam az ezresekkel, akár a Rothschild firma.

Hogy nyerni fogok, annyi bizonyos! Lesz százezer, . . . talán egy millió forintom; — — — s akkor aztán bámulj világ az én uraságomon!

Tartok nagy házat s feleségül veszem a méltóságos gróf úr szobaleányát; (legalább egy személyben lesz feleségem s szobalányom is!) adakozom minderre és mindenkinek, a miért aztán nevem a hírlapok mindegyikének háromhasábas petit soraiban ott fog tündökölni; (hisz most is tündököl a wechslin s holmi „strazza“-kban?) ekkor végre csekélységemről is tudomást vesznek az ország tájai s elárasztanak dísz-okmányokkal; (jelenleg „kontó-okmányokkal!“) hóbertos, szeleburdi, szórakozott, furfangos typosok számára alapítok menházat — s beleülök magam direktornak (legalább lesz mindig tárgyam krix-kraxra!)

Ah ez valami gyönyörű, arany ábránd volt!
S még Isten tudja, hogy hány jótékony intézet és örök időkre kiható intézménynek tettem volna le a fundamentusát, ha közben a Gysuzi gyerek meg nem zavar. . . .

— Tessék a rescontó.
— Mikor lesz a huzás?
— Most szombaton, de itt csak vasárnap jönnek ki a numerusok a táblára.

Tehát vasárnap? . . . igen vasárnap mindjárt reggel, . . . no reggel még alig? . . . hanem délután mindenestre quinternót nyerek!

A fejem teli volt quinternóval; olyan badarságokat beszéltem össze, hogy már-már örültnek tartottak. Persze mikor megtudták a valót, nevettek egy jót az én hóbertos fejemen s elkereszteltek Quinterno úrnak.

Elmentem früstökölni s kértem egy eszéze quinternót; a Pali pajtásom hozzám ül s azt kérdi tőlem, hogy

— Tudod-e, hogy hol van Mariska?
— Betettem a lutriába, szombaton ki fogják huzni — s én vasárnap quinternót csináltam! — felelém neki.

Erre a beszédre persze a szegény pajtásnak azon perczen torkán akadt a „kniikebein“ tojás-sárgája s szentül meg volt győződve, hogy nadragulyát ettem.

Beuyitok az irodába s köszönök mindnyájuknak „quinterno reggelt.“ Hozzám jó a főnököm s elkezd diktálni:

— A 2500. szám „ad acta“ s a 2501. szám „a tekintetes kir. járásbírósnak Kis-Szebenben.“

Én meg emigy irtam fel a diktáltakat:

— A 2500 szám „ad quinterno“ s a 2501 szám „a tekintetes kir. járáslutriának Kis-Quinternoiban.“

— Az Istenért! hát maga mit irt össze?
— Tekintetes lutriás úr! . . .
— Én? . . . lutriás?? . . .
— Azaz . . . hogy . . . tekintetes Quinterno úr.
— Micsoda? . . . lutriás úr? . . . Quinterno úr? . . . ez az ember bolond!

— Ezer bocsánat! . . . azaz, hogy főnök úr, . . . tetszik tudni, . . . már hiába, . . . hanem . . . Majd megszakadtak nevetükben! . . . S ez így ment egész vasárnapig.

Vasárnap aztán kijött az öt szám, de az én quinternóm valahol benmaradt.

Bámulom a táblát s nagy álmétkodással ve-

amit különben mindnyájan tudunk, — hogy a „hetek klubbjá“ egy taggal megfogyott! (éljen!).. Ha a hős babért, . . . a költő borostyánt, . . . az államférfi szobrot, — úgy Sipos Palkó 100 akó bori érdemel, (éljen!) mert nagyok az érdemei!.. Avagy talán nem fény s díszőség-e az a mi klubbunkra nézve, hogy ő képes volt egy vacsorára tíz kolbászt, tíz pár virslit, öt pár safaládét, két heringet s három hagymát egyhuzamban megenni? . . . s mindezt 12 liter bort, két kupa söröt s huszonegy stamperlit kiinni? . . . (vivát!) Óh kéremalásan, ezt nem képes bármily suvix ember megenni! (úgy van!) S mi büszkék lehetünk arra, hogy a a mi klubbunknak ilyen embere vala! . . . S mi nem is voltunk hálátlanok ily nagy tehetség irányában, irván őt legutolsónak a klubb nagy könyvébe, . . . mert bételjesült rajta a bibliai szentmondás, hogy „így lesznek az utolsó elsőkké!“ (helyes! bravó!) Ily nagy ember volt Sipos Palkó!.. Ő részünkre nézve többé nincs, . . . ő már kilépett a klubból; de becsületére legyen mondván, hogy akkor is midőn az ünnepélyes kitörlés eszközöltetett, részeg volt, . . . tehát még akkor sem téveszté el szem elől a magasztos célt, melyért mi szerencsések vagyunk küzdeni! . . . Több szavunk nincs hozzá; . . . még csak azt az egyet kívánjuk neki, hogy boldogul éljen Klára feleségével! . . .

A szónoklatnak vége volt, . . . boromat kiittam s leültem — vizsgálendő a hatást a t. tagok cifflattjain.

De oh! mi ez? . . . A mint a t. tagok borukat kiitták, elkezdének lármázni, kiabálni egyszerre mindnyájan, mely zajból csak egyes szavakat lehet kivenni.

— . . . Nem igaz Juliska! . . . absurdum Mariska! . . . Ha mondom, hogy Ilonka! . . . Isten uccse Stefánka! . . . Becsületesemre, Kunigunda! . . .

szem észre, hogy az én numerusaimnak ép' a megfordítottjai jöttek ki.

Az én betétem ez volt: 18. 43. 52. 67. 84. Kihuzattak pedig eszámok: 81. 34. 25. 76. 48. Hogy a fránya üssön belé ebbe a kóklerség-be! . . . itt valami csalásnak, vagy mi a menkönek kellett történnie? . . . hisz' ez valóságos megfordított számrendszer? . . . ilyet pedig már Pythagoras és Pascal sem producált! . . .

Elég az hozzá hogy én rémítő dühös voltam s azon szilárd elhatározással rontottam be a lutriboltba, hogy azt a tökféjű lutriást, — a ki megfordított quinternókkal traktálja a publikumot, — becsületesen lehordom. . . . tönkre silányítom!

— A lutriással akarok beszélni! ordítam dühösen, mindön benyitottam a boltba.

Hanem tessék csak elképzelní meglepetésemet midőn bomba-szavaimra a képzelt öreg, pápaszemes, mogorva lutris helyett, egy angyal-szelíd arcú, élte derekán levő, bájos hölgy jött a szolgálatomra!

Hátra hőköltem egy kissé, elfelejtettem a végzetes quinternót s áhitattal bámultam abba az éjfékete, gyönyörű szempárba, melynél szebb ambo-solo még nem huzatott ki soha és semmiféle lutrián!

— Én . . . a . . . lu . . . hut . . . riát keresem! hebegém zavartan.

— Szolgálatjára állok uram! . . . én vagyok a 76-as szám. — Felelé csengő hangon.

— Hetven . . . hatos . . . szám? . . . nagysád . . . valami szám? . . . vagy . . . nem voltam képes felfogni, hogy mit jelenthet az a furesa kifejezés.

— Mindenesetre, én a 76-os szám vagyok! nevette józüen. — Már hogy t. i. én kezemben van a 76-ik számú lottogyűjtőde; — s oda fenn, a lottoigazgatóságnál minket csak szám szerint ismernek s neveznek.

Hm! ? egy kissé furesa eljárás, gondolám magamban . . . Hanem azért szilárdul meg voltam győződve, hogy valamennyi lottogyűjtődei szám közt a 76-os a legszebb! . . . Én 24-es szám vagyok (t. i. éves) elmékedém tovább; — s ha úgy a 76-hoz valahogy hozzá lehetne adni 24-et épen 100, . . . kerekszám jönne ki!

Már pedig ezen a kerek világon a kerekesség-nél nincs szebb dolog!

A jegygyűrű kerek; a rózsám areza, karja kerek; a palacsinta kerek (ez a kedvencz ételém!) s végre a legfőbb dolog, a krajezar is kerek! (azért gurul el az embertől olyan gyorsan!)

Ah! az valami egyszerű összeadás volna: 76+24=100! . . .

Ha ez valósulna, úgy a számtudomány egy thezissel meggazdagodnék, mert eddig még nincs oly szabálya, mely így hangzanék, hogy: menny-asszony+vőlegény=család!

Aztán lesz valami tebbe aprítani valója is ennek a gyönyörűség 76-os számnak? . . . no csak tapogatózzunk egy kissé!

— Hát kegyed 76-os numerus, csak lottogyűjtőde?

— Igen én csak lutriásnő vagyok! sóhajta. . . . No hiszen, okoskodám magamban, — egy kis trafikát is lehetne berendezni, bélyeget, váltót, szipkákat, pipákat is lehetne árulgatni; . . . én is csak bekeresnek valamit, — hát jutna is, maradna is! . . . két embernek nem kell sok!

— Látja nagysád, higyeje el szivemből mondom, hogy ha én volnék a pecuniázum miníster, — tüstént lottóigazgatónak tenném önt!

(Szünni nem akaró zaj!)

— De kérem, t. urak! — bátorkodám közbeszólni. — legyenek szívesek megmagyarázni e zajnak okát? . . . Mit jelentenek azok a Juliskák, . . . Mariskák, . . . stbik?

(Még nagyobb zaj! . . . A t. tagok ujra rákezdik az ordítást, hogy „én positive tudom a nevé!“ . . . „én sem szoptam az ujjamból!“ . . . etc. . .)

No ennek reggelig sem lesz vége! . . . Utóljára még „öröme a szent napnak“ hajba kapunk, s a szünni nem akaró lelkifelháborodásnak oka még sem lesz megmagyarázva.

Kapczás Bandi körülbelül szintén így okoskodott, mert a nagy láрма közepette hatalmas öklével még hatalmassabat ütven az asztalra, — elkialtotta magát:

— Csend legyen! . . . én szólók!

A t. tagok erre az ütésre jónak látták a hallgatást az egyszer megtartani — s lön egyszerre siri csönd, melyben Bandi ekkép kísértett vala:

— Az nagy feháborodásnak, mely belsönket felkorbácsolta, Lengeteghy Jóska az oka.

— De kérem szépen, méltóztassék a szavakat megválasztani! . . . ugrám föl indignálódva.

— Abczúg! . . . hadd beszéljem ki magam, . . . én tettem le a garast! . . . Tehát a mint mondam ő az egyedüli oka, mert szónoklatában a Sipos Palkó feleségét Klárának nevezte, holott az — a legbiztosabb forrásból tudom, — hogy Juliska.

(Viharos kiabálások!)

— Nem áll! . . . ki vele! . . . üssed! . . .

Tehát megint ott vagyunk, a hol azelőtt voltunk.

Ujra fölálltam szót emeledő.

(Folyt. köv.)

— Ahhoz uram diploma kell, veté ellen a 76-os! . . . Magyarországnak, mi nők még nem vagyunk emancipálva — s így diplománk se lehet.

— Már boesánat, de én ismerem hölgyeket. — igaz, hogy ezek az egyedüliek! — kik daczára a nem-emancipátiónak, mégis bírnak diplomával.

— Ön kíváncsivá tesz? — A diplomirte he . . . ék! felélem komolyan.

— Ah! menjen maga esintalan! . . . szerencséseje, hogy nem lány, hanem már özvegy előtt beszél.

— Nagysád özvegy? kérdém mohón. — Igen! . . . s öt gyermeknek anyja! . . . Puff! . . .

Oda van összeadás, lutriásbolt, trafika, bélyeg-, pipa- s szipka-árulás — csak a quinternó maradt meg!

Jól megálmodtam én hát mégis azt az öt numerust, csak hogy nem arabus, hanem élő-számokat jeleztek azok! . . .

Isten ments meg ilyen quinternó-treffétől! . . . F ü l e s P i k t o r .

Különfélék.

A helybeli evang. teológiai testület f. hó 12-én alakult meg. A testület tisztviselői a következők: Elnök: Trompler Ernő III. é. theol.; jegyző: Bohus Pál II. é. theol. — A becsületbíró elnöke: Szontagh Sándor III. é. theol., alelnök: Chotvács Pál III. é. theol., jegyző: Saguly János I. é. theol. — Becsületbírákul választottak: Bortnyik György, Dendely Samu, Hronyecz József, Ivargh Mátyás III-ad éves, továbbá Lipták Tódor és Vargha Márton II-od éves teológusok.

Necrológ. F. é. szept. hó 10-én meghalt öz. esáholyi Nyulászky Mártonné, szül. Zsembery Erzsébet élté 81-ik évében végelgyengülés következtében. Béke hamvaira!

Sárosmegye közigazgatási bizottságának közgazdasági előadójává a földm. ipar- és keresk. miniszter Semsey Boldizsár urat nevezte ki.

A magyarság és népnevelést terjesztő egyesület ügyében kiküldött százas választmány f. hó 18-án d. u. 3 órakor az alakulás módozatainak megállapítása végett ülést tart.

Uj városi polgar. Pulszky Géza úr városunk polgárai sorába felvételt.

Műkedvelői színelőadás. A helybeli kisednevelő-egyesület gyermekkerije javára e hó vége felé műkedvelői színelőadás fog rendeztetni, mely alkalommal Kisfaludy Károlynak „Csalódások“ című mulattató darabja kerülend színpadra. Az előkészületek már folyamatban vannak.

A hazaérkező honos-ezred fogadtatása ügyében a városi tanács következő felhívást teszi közzé: A megszállott tartományokból f. é. október hó elején haza érkező honos ezred szívélyes fogadtatása elhatározatván, a fogadtatás költségeinek önkényes adományok útján való fedezése végett gyűjtőívek bocsatattak ki.

Hazafüli bizalommal felhivatnak városunk lelkes lakói, hogy a déli harcstereken folyt társadégteljes küzdelmek ezernyi veszélyeivel bátran szembeállott, rég nem látott vitéz fiatalok, testvéreink s rokonaink viszontlátásának napját mindnyájunkra nézve emlékeztetéssé tenni s a felmerülő költségek fedezéséhez némi adományokkal hozzájárulni sziveskedjenek.

A gyűjtés tényleg megindított s már eddig is szép sikert mutat fel. Figyelmeztetjük mindazokat, kik adakozni kívánnak, hogy ily czélú adományok a városi adószedő pénztárban (Ist. Nadaskay Sándor úrnál a városházán) is elfogadtatnak.

Színház. A színházi választmány e napokban határozott a beérkezett folyamodványok sorsa felett s a helyi engedélyt a f. évi október hó elsejétől számított három havi időtartamra Sággy Zsigmond és Dobó Sándor egyesült színházgatók nyertek el.

A társulat tagjainak névsora a következő: 1. Nők: Ságghy Auna, drámai hősnő, hős anyja; Reiner Antónia operette-primadonna, coloratur-és népszínműnekesnő; Aranyosiné-Zombori Gizella I. operette- és népszínműnekesnő, soubrette; Bácskay Julcsa, operette- és népszínműnekesnő; Timárné Róza, operette- és népszínműnekesnő, soubrette; Eszékay Emma, drámai- és társalgási szende, fiatal hősnő; Zádor Gézané, vigjátéki- és társalgási naiv; Tarján Erzsébet, drámai hősnő, komoly anyja, társalgási; Kelemenné Laura, vigjátéki anyja, burleszk- és operette-comica; Radó Anna, Dobóné Matild, segédnekesnők, Dóra Róza segédszende, Sziklayné Sámí Etel, segédanyja, Fodor Terka, Havassy Ferenczné, Hegedüs Livia, Szőnyi Róza, Balog Róza, segédzereplők és kardainoknők. 2. Férfiak: Sággy Zsigmond (igazgató) komoly apa, jellem és eselszövő, (rendező); Dobó Sándor, (igazgató) burleszk- és salon komikus, operette-buffo, Aranyosy Gyula, bonvivant és társalgó, operette, (rendező); Nyíregyházi Vilmos, opera- és operette-tenor; Csorba János, népszínműnekes és operette-bariton; Krémer Sándor, hős- és társ. szerelmes; Lévai János, lyrai szerelmes és társalgó; Havassy Ferencz, társ., operette-tenor-buffo, másodtenor, népszínműnekes; Sziklay

János, kedélyes apa és társ.; Szabolesi Emil, másodapa, jellem. operette; Kelemen Jenő, sugó és festő; Burger Antal ruhatafnok; Hegyessy Gyula, Havadi Emil, Fekete Pál, Kralik Mihály, Mezei Endre, Nagy Gyula és Fekete Béla segédzereplők és kardainokok. Ezekon kívül egy karmester s 8 tagból álló zenekar.

— **A keringő ellen**, mint „illetlen és német tánc ellen“ Amerikába hadjáratot indítottak. A „Philadelphia Presse“-ben egy tekintélyes táncztanár így nyilatkozott e tánczról: „Azon meggyőződésre jutottam, hogy a keringő erkölestelen. Ez az egyetlen táncz, mely ellen tisztességes emberek tiltakoznak s büszke vagyok azt mondhatni, hogy van még egy pár családtagya, kik szigoruan megtiltják leányaiknak, hogy e tánczot tánczolják, bár még a fashionable társaság e pillanatban nincs meggyőződve ennek veszélyességéről. Nemrég tisztelendő Wylanddal, az ismeretes baptista lelkészszel beszélgettem más lelkész urakkal együtt s ezek velem együtt azon nézetben vannak, hogy a keringő a maga módja szerint csak oly demoralizáló hatású, mint akár az alkohol, vagy a dohány (?) Azon véleményben vagyok — mondá a nevezett lelkész — hogy most van itt az ideje hadjáratot indítani a keringő ellen. A korábbi években ezen táncz aránylag tisztességes volt, most azonban épen ellenkező. Azok, kik a harezot megakarják kezdeni a keringő ellen, köriratokat szándékoznak küldeni a híresebb lelkészekhez, s ezeket föl fogják szolítani a harezban való részvételre. Sherman tábornokné az ő könyvében így nyilatkozik a keringőről, hogy frivol egy táncz, hogy alkalmat nyújt oly bizalmaskodásra, melyet különben nem lehetne megengedni. Welsk tanár azon nézetben van, hogy a keringő megtartható, mint táncz, de csak úgy, ha a férfi és nő tisztességes távolságban van egymástól, ha egymás kezét keresztben (a jobb kéz a jobb kezét) fogják meg.“ Eddig a „Philadelphia Presse“-ben. Erre egy másik lap a következőket jegyzi meg: talán compromissumot lehetne kötni aképen, hogy a férfi és nő közé deszkát tennének, a melyen csak akkora nyílás lenne, hogy a férfi és nő csak kezét dughatná keresztül. Ezenkívül minden más érintkezés elkerülthetnének.

Aus dem Sitzungsjaale der Stadtrepräsentanz.

Die Stadtrepräsentanz versammelte sich am 6. d. M. zu einer Sitzung, welche am 13. fortgesetzt wurde. Diesmal waren wichtige Gegenstände an der Tagesordnung, weshalb derselben auch ein regeres Interesse entgegengebracht wurde.

Der vorsitzende Bürgermeister widmet dem Andenken des verstorbenen Repräsentanten Michael Bevr, der Jahre hindurch auch als eifriges Mitglied und später Oberhaupt der Stadtbehörde thätig war, einen warmen Nachruf. Die durch sein Ableben in den Reihen der Birikisten entstandene Lücke wird der Ersatzmann H. Fr. Roósch ausfüllen.

Repräsentant Laskóky verlangt — mit Berufung auf einen in diesem Blatte erschienenen Artikel, daß die Frage einer neu zu errichtenden Wasserleitung demnächst an die Tagesordnung gesetzt werde. Der Vorsitzende verspricht, daß dies geschehen wird. Zugleich bemerkt er, daß vorläufig die gründliche Herstellung der vorhandenen Leitung sich im Zuge befinde, damit den Bedürfnissen der Einwohnerschaft wenigstens hiedurch Rechnung getragen werde. Redner ist überzeugt, daß gewiß Jedermann von der Nothwendigkeit einer entsprechenden Wasserleitung durchdrungen ist; es handle sich jetzt bloß um Lösung der allerdings schwierigen Kostenfrage.

Hierauf gelangte ein Erlaß des Ministers für Ackerbau-, Gewerbe- und Handel zur Verlesung, in welchem der Minister seine Genehmigung ausdrückt, zur Verwaltung der städtischen Forste einen eigenen staatlichen Forstbeamten zu designiren, welcher unter die Oberaufsicht eines höheren Staats-Forstbeamten gestellt würde. Seinerzeit beansprucht Sr. Excellenz die Zusicherung einer dem Salär der bisherigen städtischen Waldmeister entsprechenden jährlichen Summe, welche dazu dienen soll, die durch die erwählte Maßnahme dem Staate erwachsenden Auslagen zu vergüten. Infolge dessen wurde eine Kommission eingesetzt, welche sich bezüglich der näher zu präzisirenden Prinzipienfragen und Details mit dem Bevollmächtigten des Ministeriums ins Einvernehmen setzen wird. Das Gasthaus zum „grünen Baum“ wird unter den

für die Stadt sehr vortheilhaften Modalitäten, welche die Regierung bietet, zum Zwecke der hier zu errichtenden Weberei auf 10 Jahre pachtfrei überlassen.

Der Magistrat wurde betraut, für geeignete Unterkünfte der heimkehrenden Truppen Sorge zu tragen, respektive dießbezüglich Vorschläge zu machen.

Ueber den weiteren Verlauf der Sitzung referiren wir demnächst.

Antlich protocollirte Fruchtpreise

vom 11. Sept.
nach Meterzentnern (mètermázsánként).

	I.	II.	I.	II.	
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	
Weizen	9 —	8 50	Erbsen	8 —	7 50
Halbfrucht	— —	— —	Speck	90 —	— —
Roggen	6 80	6 50	Schweinefett	88 —	84 —
Gerste	6 50	6 20	Heu	3 —	2 80
Hafer	5 —	4 50	Stroh	90 —	80 —
Hirse	12 —	11 —	Rindfleisch pr. K.	48 —	44 —
Kukurutz	8 40	8 —	Spiritus pr. Liter	25 —	— —
Erdäpfel	2 20	— —	30grädiger	90 —	— —
Linsen	14 —	13 —	Butter ein Kilo	25 —	— —
Fisolen	— —	— —	Eier pr. Paar	4 —	— —

Tagesneuigkeiten.

Unser Honvd-Bataillon, welches gegenwärtig den Herbstübungen im Rajshauer Lager beivohnt, wird am 23. d. M. hier einrücken.

Sr. Excellenz der Herr Bischof von Rajshan wurde mit Affkamation zum Ehrenbürger unserer Stadt gewählt.

Pferde- und Hornvieh-Lizitation. In den königl ungarischen Staatsgefiten werden überzählige Pferde und Hornvieh an folgenden Tagen per licitando veräußert. Am 23. September von den Produkten des Staatsgefités Fogaras in Klausenburg; am 29. September in Kisber; am 30. September in Babolna und am 7. Oktober in Mezöhegyes.

Gegen die slovakischen Blätter. Der Sohl-Turóczer Lehrerverein hat in seiner jüngsten Jahresversammlung über die Haltung der „Narodnie Novini“ und der übrigen unpatriotischen panslavistischen Blätter in feierlicher Weise seine Mißbilligung ausgesprochen und er beschloß einstimmig, an den Minister des Innern eine Petition des Inhalts zu richten, derselbe möge einen Modus zur Unschädlichmachung der Blätter „Narodnie Novini“, „Hlasnik“, „Cernokoznit“, „Slovenske Pohjadi“ und der übrigen ähnlich gesinnter Blätter finden, welche das patriotische Unterrichts- und wissenschaftliche Leben auf Schritt und Tritt bekämpfen und die patriotische Volkserziehung virunglimpfen. Da jedoch für die slovakische Bevölkerung Oberungars ein slovakisches Blatt ein Bedürfnis ist, möge die Regierung für die Herausgabe von Blättern Sorge tragen, welche in slovakischer Sprache, aber patriotischem Geiße dahin zu wirken hätten, daß der patriotische Geiße des irreführten Volkes gehoben werde. Schließlich sprach sich die Versammlung dahin aus, daß es Pflicht des Lehrervereines sei, den „Svorucost“ mit Rücksicht auf seine patriotische Haltung in moralischer und materieller Weise zu unterstützen.

Dem Hausregemente, welches zu Anfang des künftigen Monats vom Insurrektions-Schauplaze hier eintrifft, wird ein festlicher Empfang vorbereitet, an dem sich gewiß jeder Einwohner freudigst betheiligen wird. Sind es ja doch unsere Söhne, unsere Brüder, Verwandte und Bekannte, welche nach glücklich überstandenen Gefahren in unsere Mitte zurückkehren. Von Seite des Magistrates sind Sammlungs-Bögen in Umlauf gesetzt worden, welche den Zweck haben, die Deckung der Kosten durch freiwillige Beiträge einzubringen. Die Bögen weisen schon bisher ein schönes Resultat auf und unterliegt es keinem Zweifel, daß Jedermann einen kleinen Beitrag leisten wird. Die Beiträge werden öffentlich quittirt und werden solche auch im städtischen Steueramte entgegengenommen.

Ein Hahn, der einem Wagen gefährlich wird. Auf der Grabengasse hielt leßthin ein mit allerlei Früchten und Obst beladener Wagen, vor den zwei sehr geduldig und phlegmatisch aussehende Thiere gespannt waren. In der Nähe hatte eine Weib einen Korb niedergelegt, in welchem sich ein prächtiger Hahn befand. Ein böser Knabe tam des Weges, erblickte und neckte den Schreihs im Korb so lange, bis derselbe wüthend hervorsprang und nicht nur den Knaben, sondern auch die Pferde mit einer Wehemenz angriff, welche den letzteren einen gewaltigen Schreck einflößte. Die guten Thiere machten plötzlich eine gewagte Wendung, die den Wagen am schiefen Pflaster der Grabengasse sofort zum Falle brachte. Dann brauchte man eine Stunde bis man den Inhalt des Wagens zusammenschartete.

Graf Albin Eszky, der gewesene Obergespan des Sarojer Comitates soll zum Communicationsminister, Dr. Geza Fejervary zum Honvdminister und Emerich v. Hodoschy im Falle der Demissionirung Pauler's zum Justizminister ernannt werden. Die Herren Fejervary und Hodoschy sind Söhne unseres Komitates.

Vas
Eperjes

Elindulás 5 óra délután, — 7 óra p. délután, — 7 óra Elindulás 11 percz délben, — Megérkezés 5 óra 33 p. délután,

Eperjes
Elindulás 10 óra 9 p. reggel, — 28 p. este. Elindulás 5 óra 57 p. este, Reggel 20 óra 20 p. reggel.

3921. sz. 1882.

Arlejt
A felügyelő házban, ügyintéző niki girálti és ban letartóztatott 1883-ik évi január hó 31-ig bezár fogván biztosított október 9-ik napján. Az arlejté talos helyiségei feltételek is megíról a v sel értesítettnek nyel ellátott zár natpénz mellékl óráig alulirt kir Eperjesen,

2

Mitglied g
Pari

Vasuti menetrend.

Eperjes—Kassa és viszont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. regg. — 12 óra délben, — 5 óra 29 p. délután és 9 óra 10 p. este.
 Megérkezés Kassára: 7 óra 58 p. regg. — 1 óra 24 p. délután, — 7 óra 24 p. este, — és 10 óra 51 p. este.
 Elindulás Kassáról: 6 óra 37 percz reggel, — 12 óra 11 percz délben, — 6 óra este.
 Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 percz reggel, — 1 óra 53 p. délután, — 7 óra 41 p. este.

Eperjes—Oderberg és viszont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 percz reggel (személyonat, Rutkától gyorsvonat).
 Megérkezés Iglóra: 9 óra 10 p. regg. — Poprádra 10 óra 9 p. reggel, Rutkára 2 óra délben, Oderbergre 5 óra 28 p. este.
 Elindulás Eperjesről: 5 óra 29 percz este.
 Megérkezés Iglóra: 9 óra 36 p. este, Poprádra 10 óra 57 p. este, Rutkára 4 óra 31 p. reggel, Oderbergre 9 óra 20 p. reggel.

Elindulás Oderbergéről: 11 óra 7 percz délelőtt (gyorsvonat Rutkáig, azontúl másodrendű vonat).

Megérkezés Rutkára: 2 óra 19 p. délután, Poprádra 6 óra 39 p. délután, Iglóra 8 óra 1 p. este, Eperjesre 11 óra 10 p. este.

Elindulás Oderbergéről: 5 óra 48 p. délután.

Megérkezés Rutkára: 9 óra 48 p. este, Poprádra 3 óra 14 percz reggel, Iglóra 4 óra 20 percz reggel, Eperjesre 8 óra 17 percz reggel.

Eperjes—Sátoralja-Ujhely és viszont.

Elindulás Eperjesről: 12 óra délben, — megérkezés Ujhelyre: 7 óra 17 p. este.

Elindulás Ujhelyről: 3 óra 24 p. reggel, — 9 óra 6 p. délelőtt.

Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután.

Eperjes—Budapest és viszont.

Elindulás Eperjesről: reggel 6 óra 3 p. — déli 12 óra, — este 9 óra 18 percz. Kassától Budapestig gyorsvonat.)

Megérkezés Budapestre: este 8 óra, — reggel 6 óra 33 p. — reggel 7 óra 18 percz.

Elindulás Budapestről: reggel 7 óra 31 percz, — este 8 óra 49 p. — éjjel 11 óra. (Kassáig gyorsvonat.)

Megérkezés Eperjesre: este 7 óra 41 percz, — déli 1 óra 53 percz, — reggel 8 óra 17 percz.

Eperjes—Orló és viszont.

Elindulás Eperjesről: reggel 8 óra 37 percz, délután 2 óra 23 percz.

Megérkezés Orlóra: déli 12 óra, — délután 5 óra 56 percz.

Elindulás Orlóról: éjjel 2 óra 26 percz, — déli 1 óra 33 percz.

Megérkezés Eperjesre: reggel 5 óra 43 percz, — délután 4 óra 59 percz.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

H i v a t a l o s r o v a t.

3921. sz. 1882.

Az eperjesi kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

A felügyeletem alatt álló eperjesi közp. fogházban, úgyszintén a kis-szebeni, bártfai, szvidniki girálti és lemesi kir. járásbírósi fogházakban letartóztatott összes foglyok élelmezése az 1883-ik évi január 1-jétől ugyanez évi december hó 31-ig bezárólag terjedő időre árlejtés útján fogván biztosítani, az árlejtés határnapjával f. évi október 9-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki.

Az árlejtés az eperjesi kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben fog megtartani, hol az árlejtési feltételek is megtekinthetők.

Miről a vállalkozni kívánók oly megjegyzéssel értesítenek, hogy a szabályszerű bélyegjeggyel ellátott zárt írásbeli ajánlataik 400 frtnyi bánatpénz melléklése mellett az árlejtésre kitűzött óráig alulírt kir. ügyészségnél elfogadtatnak.

Eperjesen, 1882. évi szeptember hó 8-án

K r a y I s t v á n, s. k.
 kir. ügyész.
 p. h.

2473. 1882. tkszám.

HIRDETMÉNY.

Grünwald Lipót végrehajthatónak Mráz Péter végrehajthatott elleni árverési ügyében 48 frt és jár. iránt.

1. Elárvereztetik Remenye község 31-ik számú telekjegybeni Mráz Péter 4/8 urb. telke, özv. Mráz Babics Ilya szolgálmi jogának épségbeni hagyásával.

2. Kikiáltási ár 310 frt.

3. Az árverés a helyszíneni község házában 1882. évi november hó 9-ikének délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 31 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet 30, 2-ik 60 nappal leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatván.

6. A feltételek alólirott hatóságnál betekintethetők.

Kir. törvényszék mint telekjegyvi hatóság Eperjesen 1882. évi augusztus hó 24-én.

M é r e y, s. k.
 h. jegyző.

T a h y, s. k.
 h. elnök

Pályázati hirdetmény.

Eperjes sz. kir. város tanácsa részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a késmárki szövőiskolába a nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium f. évi szeptember hó 10-én 12162. sz. a. elhatározása folytán, Sárosmege területéről (a 3 sz. kir. várost is beleértve) öt növendék fog felvétetni és kiképeztetni két éven át, egyenkint 160 frtnyi államsegély mellett, azonkívül ezen növendékek kiképeztetésük után, az állam részéről szövőszékekkel fognak ellátni.

Megjegyzetjük, hogy a kiképzés czéljából kiküldendő egyének kiválasztásánál főleg az iparral már régebben is foglalkozott jobb családok gyermekeire lesz tekintet, feltételül kikötetvén, hogy az illetők legalább két polgári, két real, vagy két gymnasialis osztálybeli előképzettséggel bírjanak.

A pályázni kívánók felszólítatnak, hogy kelőleg felszerelt pályázati folyamodványaikat (kis-koruk a szüleik beleegyezését tanúsító okiratot is folyó hó 17-ik napjáig a tanácsnak nyújtsák be.

Eperjes sz. kir. város tanácsa 1882. évi szeptember hó 14-én.

Nem hivatalos hirdetések.

A főutcai 203. számú ház

felső emelete (mészárszék fölött) bérbe adandó.

Bővebben értekezhetni

K y s R ó b e r t,
 ügyvédnél Eperjesen.

MAGYARORSZÁG IFJUSÁGÁNAK.

FISSINGER E. katonai iskolája tápintézettel

Budapest, V. kerület, nagy korona-utcza 13.

az 1882/3 tanévre október 1-én kezdi meg tanfolyamait:

I. Az előkészítési tanfolyamokat a katonai képző intézetekbe és hadapród-iskolákba való felvételre.

II. A tényleges hadapród-tanfolyamot, a császári és királyi hadseregbe való közvetlen belépésre (már szolgálatban álló katonák részére is) és kimerítő értesítések ingyen.

Értesítések és beiratasok naponként 9—12 óráig.

Az igazgatóság.

2-4 2

Geheime Krankheiten

heile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung selbst die verzweifeltsten Fälle,

ohne Berufsstörung. Ebenso die bössartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella,

8-12

Mitglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.
 Paris, 6 Place de la Nation 6.

Tisztességes keresetet

tőke és kockázat nélkül nyújt egy régi bankház megbízható személyeknek, kik sorsjegyek és értékpapiroknak elárusításával foglalkozni akarnak.

Ajánlatok a „Fortuna“ kiadó-hivatalához Budapest, Gizelatór 3.

A Furman-Gandsúr-féle

324-ik összeir. számú eperjesi főutcai ház folyó 1882-ik évi szeptember 22-én,

a Furman Terézia-féle

235-ik összeir. számú eperjesi magyar-utcai ház pedig folyó 1882-ik évi október 10-én, mindkettő reggeli 9 órakor, második végrehajtsi árverés útján, tehát becsáron alól is el fog adatni.

Mire a t. cz. venni szándékozók ezennel figyelmeztetik

1 a végrehajtsást-szenvedők.

